

**A KÚRIA  
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.IV.35.430/2012/4.szám

A Kúria a dr. Gulácsi András ügyvéd (fél címe 1) által képviselt dr. felperes neve (felperes címe) felperesnek dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központ (1097 Budapest, Soroksári út 22-24.) alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. március 9. napján kelt 23.K.32.412/2011/4.számú jogerős ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

**í t é l e t e t:**

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 23.K.32.412/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

**I n d o k o l á s**

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal elsőfokú hatósága 2009. február 19. napján hozott határozatával részben helyt adott a felperes jogelődje kérelmének, amelyet az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott 2008. évi egységes területalapú támogatás igénybevételével kapcsolatban nyújtott be és részére 1.073.313.- Ft támogatási összeget állapított meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú alperesi hatóság a 2010. február 16. napján kelt határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az alperes az indokolásban megjelölte a Bizottság 1973/2004/EK rendelet 138. Cikkének (1) bekezdését, melyet a perben érintett ügyben is alkalmazott. E szerint az adott évre adandó támogatási összegnek a megállapított eltérés kétszeresével történő csökkentését kell alkalmazni szankcióként, ha a bejelentett és a

mért terület közötti eltérés 3%-nál több, de 30 %-nál kevesebb.

A felperes kérte a határozat bírósági felülvizsgálatát. Arra hivatkozott, hogy az alperes számítása nem felel meg a határozatban megjelölt jogszabályoknak. A felperes kifogásolta, hogy az alperes ellenőrzése során összevonta az általa mért területi mennyiségeket (parcellákat).

Az ügyben eljáró Fővárosi Törvényszék a 23.K.32.412/2011/4. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A Fővárosi Törvényszék a Bizottság 1973/2004.EK rendelet 138. Cikkének (1) bekezdését alkalmazta az ügyben, az alperesi határozat alapján rögzítette, hogy a felperes összesen 40,03 hektár után igényelt egységes területalapú támogatást, majd pedig a kérelem feldolgozását követően kiderült, hogy a felperes egységes területalapú támogatás jogcímen 38,07 hektár után jogosult támogatásra.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el a felperes azon érvét, mely szerint a parcellák területét külön-külön kell figyelembe venni. Megállapította, hogy az EK rendelet a külön (parcellánkénti) számításra vonatkozó kifejezett rendelkezést nem tartalmaz, sem a nyelvtani megfogalmazása, sem pedig a jogszabály célja erre nem utal. A bíróság rámutatott, hogy az összes bejelentett terület képezi a támogatás alapját, vagyis a felperes által bejelentett parcellák összterülete. Mivel az eltérés 3 %-nál több, így a támogatási összegnek az adott évre megállapított eltérés kétszeresével csökkentése megfelel az európai jogi normáknak.

A felperes a Fővárosi Törvényszék 23.K.32.412/2011/4. számú ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Kérte a Kúriát, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és állapítsa meg, hogy a bejelentés és a fizikai ellenőrzés során mért területek közötti különbség csak a T4N8Y-5-07 blokkazonosító 5. parcellájában több 3 %-nál, ezért csak e tábla szerint alkalmazhat az alperes joghátrányt. A 3 %-on belüli területhiányok több parcella esetén nem vonhatók össze, és ez alapján hátrány nem alkalmazható. Amennyiben a Kúria nem osztja a felperes álláspontját, úgy kérte, hogy a Kúria kezdeményezzen az Európai Bíróságnál előzetes döntéshozatali eljárást a 796/2004/EK rendelet 2. Cikk 22. pontjában írt szankció és számítása értelmezésére tekintetben, hogy a támogatásra bejelentett területek összességéhez kell viszonyítani, avagy az egyes parcellák területéhez a fizikai ellenőrzés során mért területi eltérést. Kérte, hogy a Kúria vegye figyelembe a Bizottság 972/2007/EK rendelet 1. Cikk 1. a) pontját, mely meghatározza a mezőgazdasági parcella fogalmát. A felperes véleménye szerint a 796/2004/EK rendelet Fővárosi Törvényszék által történő értelmezése, mely szerint az ellenőrzés során mért és parcellánként összesített eredmények különbözete számítandó a 3 %-os mértékbe, az EK rendelet

nyelvtani értelmezése szerint is helytelen. Az EK rendelet folyamatosan parcellát, vagyis egyes számot használ, amire utal a mezőgazdasági parcella fogalmát megadó értelmező rendelkezés is. Ez alapján a támogatások alapja a területalapú támogatási rendszerben parcellák alapján számítandó. A területalapú támogatás igénylésekor a bejelentett terület a parcella és nem a parcellák összessége.

A felperes előadta, hogy a területalapú támogatás igénylésekor a beadott 6 parcellái közül 3 parcellánál mutatott eltérést az alperesi helyszíni felmérés, így a 3 %-os mértéket csak ezen parcellák vonatkozásában kellett volna figyelembe venni.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nyújtott be. Ellenkérelmében előadta, hogy a perben nem volt vitás, hogy 1.96 hektár területek után jogosulatlanul igényelt a felperes támogatást. Az sem volt vitás, hogy a támogatási ügyben eljáró hatóságnak a jogszabályban előírt feltételek fennállása esetén jogkövetkezményt kell alkalmaznia. Az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egyes területalapú támogatás (SAPS) 2008. évi igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 39/2008.(III.29.) FVM rendelet 7. § (1) bekezdése előírja, hogy a kérelmezőnek a területalapú támogatás iránti kérelmét az FVH által meghatározott formanyomtatványon kell készítenie és a támogatási szervnél benyújtania. E rendelet 5. §-a alapján a kérelmező köteles volt bejelenteni az összes mezőgazdasági területét, továbbá támogatási jogcím szerint közölnie kellett, hogy mely honosított mezőgazdasági terület után igényel támogatást. Az FVM rendelet 4. § (1) bekezdése kimondja, hogy a támogatás alapja az 1782/2003/EK tanácsi rendelet 143. b. Cikkének (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelő mezőgazdasági terület lehet. A hatóságnak a kérelemről való döntésben a kérelmező által megjelölt mezőgazdasági területek összességét, illetve a támogatható területek összességét kell feltüntetnie, ebből pedig az következik, hogy e területek közötti eltérés alapján kell eldöntenie, hogy a jogosulatlanul igényelt támogatás miatt kell-e alkalmazni a jogkövetkezményt. A kérelmező a nevében és tartalmában is egységes támogatási kérelmében [FVM rendelet 1. § a) pont] egyösszegű támogatás iránti igénnyel élt, következésképpen a vele szemben esetlegesen alkalmazandó jogkövetkezményt az egész kérelem vonatkozásában egységesen kell meghatározni.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Fővárosi Törvényszék a 23.K.32.412/2011/4. számú döntését a Bizottság 2004. október 29-i 1973/2004/EK rendelet 138. cikk (1) bekezdésére alapozta. E szabály a támogatásra való jogosultság feltételeire vonatkozó csökkentések és kizárások körében a

következőképpen rendelkezik: „A vis maior és a 796/2004/EK rendelet 72. cikkében meghatározott különleges körülmények kivételével, amennyiben az adminisztratív vagy a helyszíni ellenőrzés során azt találják, hogy a bejelentett és a 796/2004/EK rendelet 2. cikk (22) pontja szerint mért terület közötti eltérés a mért terület 3%-ánál több, de 30%-ánál kevesebb, az egyszerűsített területalapú támogatási rendszer keretében nyújtandó összeget az adott évre a megállapított eltérés kétszeresével csökkentik.” E szöveg alapján megállapítható, hogy az 1973/2004/EK rendelet – s így a jogerős döntésben felhívott rendelkezés is – bejelentett területről és nem parcelláról rendelkezik.

Az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás (SAPS) 2008. évi igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 39/2008. (III. 29.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVM rendelet) 5. §-a szerint „[a] mezőgazdasági termelő a támogatási kérelmében köteles bejelenteni az 1782/2003/EK tanácsi rendelet 22. cikkének (1) bekezdése szerint az összes mezőgazdasági területét. A bejelentési kötelezettség vonatkozik a 0,3 hektárt el nem érő mezőgazdasági területekre is.” A Tanács 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK Rendelete 22. cikk a támogatási kérelmekről szól, az (1) bekezdés értelmében „Az integrált rendszer keretében a mezőgazdasági termelőnek évente be kell nyújtania a közvetlen kifizetés iránti kérelmét, amelyben – az adott esetben megfelelően – szerepelnie kell a következőknek:

- a mezőgazdasági üzem minden mezőgazdasági parcellája,
- (...)
- a támogatási jogosultságok száma és összege,
- az e rendeletben vagy az érintett tagállam által előírt minden más információ.”

A fenti szabályok összefüggései alapján megállapítható, hogy az összes bejelentett terület képezi a támogatás alapját. Az elsőfokú bíróság felek által nem vitatott megállapítása szerint a felperes az általa bejelentett parcellák összterületére igényelt támogatást, ami 40,03 ha volt, majd pedig a helyszíni ellenőrzést követően a mérés során megállapításra került, hogy a támogatható parcelláknak az összterülete 38,07 ha. Az elsőfokú bíróság az 1973/2004/EK rendelet 138. cikk (1) bekezdésének megfelelően a bejelentett és a mért terület közötti eltérést vette alapul. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására irányuló felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati kérelemben a jogi képviselővel eljáró felperes azt is kérte a Kúriától, hogy előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezzen az Európai Bíróságnál a tekintetben, hogy „a 796/2004/EK rendelet 2. cikk 22. pontjában írt szankció és számítása értelmezhető-e úgy, hogy a támogatásra bejelentett területek összességéhez kell viszonyítani, avagy az egyes parcellák területéhez a fizikai ellenőrzés során mért területi eltérést”. Ezzel összefüggésben a Kúria elsőként azt állapítja meg, hogy a

Bizottság 2004. április 21-i 796/2004/EK Rendelet 2. cikk 22. pontja nem tartalmaz szankciót. E szabály a „meghatározott terület” fogalmát definiálja, amely szerint „22. »meghatározott terület«: a támogatás odaítélésére vonatkozó szabályokban megállapított összes feltételnek megfelelő terület; az egységes támogatási rendszer esetében a bejelentett terület csak akkor tekinthető meghatározott területnek, ha ahhoz megfelelő számú támogatási jogosultság tartozik;” A szankciót a bizottság fentebb idézett 1973/2004/EK rendelet 138. cikke tartalmazza, amely a 796/2004/EK Rendelet 2. cikk 22. pontjára, mint mért területre hivatkozik. Azonban egyik EK rendelet sem parcellákról, hanem - ahogy az elsőfokú bíróság ítélete is helyesen állapította meg - bejelentett területről szól.

A felperes által hivatkozott a Bizottság 2007. augusztus 20-i 972/2007/EK Rendelet 1 cikke kiegészítette a Bizottság 2004. április 21-i 796/2004/EK Rendeletének értelmező rendelkezéseit 1a. ponttal, amelyben a mezőgazdasági parcella fogalmát határozza meg. E szerint: „»mezőgazdasági parcella«: olyan összefüggő földterület, amelyen egyetlen mezőgazdasági termelő egyetlen terménycsoportot termeszt; amennyiben azonban egy meghatározott terménycsoporton belül egy adott terület hasznosítási formáját e rendelettel összefüggésben külön kell bejelenteni, a szóban forgó speciális hasznosítás további behatárolását adja a mezőgazdasági parcellának;” A Kúria megállapítja: e fogalommeghatározó rendelkezésből egyáltalán nem következik, hogy a 1973/2004/EK rendelet 138. cikke alkalmazásánál - amely egyébként a bejelentett és a mért terület összevetéséről szól - az egyes parcellák területéhez kell viszonyítani az eltérést.

Megjegyzést érdemel végül, hogy a felperes által értelmezni kért 796/2004/EK rendelet egy más szabálya, az 58. preambulum bekezdése szerint „területalapú támogatás iránti kérelmek kapcsán a szabálytalanságok általában a területek egyes részeit érintik. Egy adott parcella tekintetében a ténylegesnél nagyobb terület bejelentését ellensúlyozhatja ugyanazon terménycsoportba tartozó egyéb parcellákra a ténylegesnél kisebb terület bejelentése. Bizonyos tűréshatáron belül elő kell irányozni, hogy a támogatás iránti kérelmek csak kiigazításra kerülnek a ténylegesen meghatározott területre, és támogatáscsökkentést csak akkor kell alkalmazni, ha a tűréshatárt túllépték.” E megfogalmazásból is látható, hogy a parcella nem azonos a támogatás alapjául szolgáló bejelentett területtel - a parcellák területe egymáshoz képest egy bizonyos határon belül „beszámítható” a bejelentett területre vonatkozó támogatás értékelésénél.

A Kúria a fentiek alapján úgy ítélte meg, hogy nem áll fenn olyan jogértelmezési kérdés, amely az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezését indokoltnak tartaná.

A fent kifejtett indokok alapján a Kúria a Fővárosi Törvényszék 23.K.32.412/2011/4. számú ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdés alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § alapján kötelezte a pervesztes felperest a felülvizsgálati eljárás költségeinek megfizetésére.

A felperes illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló - módosított - 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdés alapján került megállapításra.

Budapest, 2013. június 11.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke . Balogh Zsolt sk. előadó bíró**  
**Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**